

Vesti iz sveta

za decu

**2. tromesećeje
2015.**

www.subotnaskola.org

II tromesečje

JUŽNA KOREJA

- 5 Crkva palačinki / 4. april
- 8 Barjaktar / 11. april

MONGOLIJA

- 10 Binderijina radost / 18. april
- 13 Pevati pesme Bogu / 25. april
- 15 Životna lekcija / 2. maj

JAPAN

- 18 Škola je naše misionsko polje / 9. maj
- 21 Heliova potraga / 16. maj

KINA

- 23 Šta je sa Idolima? / 23. maj
- 26 Stajati uz Isusa / 30. maj
- 28 Nebeski susret / 6. jun

TAJVAN

- 31 Poštena braća / 13. jun
- 33 Poziv / 20. jun
- 35 Program trinaeste Subote
- 38 Budući projekti za dar trinaeste Subote
- 39-44 Mapa
- 45 Recept i ideje za učitelje

Vaši darovi na delu

Zahvaljujući vašim darovima trinaeste Subote, hiljadu dece iz Južne-pacičke divizije (SPD) dobilo je Bibliju. Koristeći sredstva koja su sakupljena tokom 2012. godine SPD kupila je 32.000 dečjih Biblij na engleskom i 1000 dečjih Biblij na francuskom jeziku. Biblige su zatim odnete deci koja žive u udaljenim selima Severnopacičkih ostrva. Deca su bila oduševljena kada su primila ovakav poklon. Hvala vam na darovima!

Drage vođe Subotne škole:

Ovog tromesečja govorićemo o Severno-azijskoj pacifičkoj diviziji, koja obuhvata sledeće zemlje: Kinu, Japan, Koreju, Mongoliјu i Tajvan. U ovoj oblasti živi 1,6 milijardi ljudi od kojih su samo 650.000 adventistički hrišćani. To znači da jedan adventista dolazi na 2.440 stanovnika.

Zabava sa jezikom

Reči i fraze na kineskom, japanskom, korejskom i mongolskom jeziku podeljene su na tromesečja. Audio verziju na japanskom jeziku možete naći pod nazivom „SEE IT, SAY IT“ na našem vebajtu: www.AdventistMission.org. Izaberite opcije „Resources“ i „Children’s Activities“.

Šta ćemo raditi sa darovima koje dobijemo od vas?

Ovaj poseban dečiji program pomoći će da decu, koja pohađaju našu adventističku školu u Ulanbatoru, u Mongoliji, snabdemono knjigama. Fotokopirajte ili nacrtajte jednostavnu kartu sveta. Pripremite sliku ili crtež jedne knjige. Svake sedmice, kako se budete približavali daru trinaeste Subote, stavite ili zalepite papirnu knjigu na kartu blizu Mongolije. Nadamo se da ćete do kraja tromesečja imati dobru kolekciju papirnih knjiga na karti.

Posebne karakteristike:

- U ovom tromesečju na našem DVD-u Adventistička misija (ili pronađite snimak preko našeg sajta subotnaskola.org) možete naći nekoliko priča iz Severno-azijske pacifičke divizije, uključujući i jedan posebno za decu.
- Ukrasite prostoriju slikama ljudi i slikama pejzaža (koje možete iseći iz nekog časopisa). Odštampajte slike zastava koje predstavljaju države Severno-azijske pacifičke divizije (možete ih potražiti preko interneta) i dajte deci da ih oboje određenim bojama. Postavite ih kao deo dekoracije za ovo tromeseče.
- Aktivnosti, koje uključuju recepte, igre i slagalice, možete pronaći na našem sajtu www.AdventistMission.org. Zatim izaberite opcije „Resources“ i „Children’s Activities“. Odaberite na tromeseče koje je u toku.

Hvala vam na trudu koji ulažete da deci iz naše subotne škole približite njihovu braću i sestre koji žive širom sveta putem Adventističke misije.

Džina Vahlen

Prilike

Ovog tromesečja dar trinaeste subote pomoći će da se:

- naprave četiri učionice i biblioteka u adventističkoj školi u Mongoliji,
- sagradi Internacionalni evanđeoski centar za sve imigrante u Japanu,
- napravi evanđeoski trening centar za mlade u Južnoj Koreji,
- sagrade ili kupe kućne crkve u 16 velikih gradova u Kini,
- sagrade tri centra uticaja na Tajvanu,
- DEČJI PROJEKAT: Knjige za đačku biblioteku u Mongoliji.

Crkva palačinki Južna Koreja

Bo Hva

Sve je otpočelo jednog subotnog jutra sa devojčicom koja je plakala u svojoj sobi.

„Zašto plačeš Bo Hva? Šta se desilo“, pitala je gospođa Šin.

„Jako sam tužna“, odgovorila je Bo Hva sa suzama u očima. „Subota je tako tužna. Ne želim da idem u crkvu! Nema dece mojih godina. Usamljena sam.“

Gospođa Šin je primetila da već neko vreme njena 15-godišnja kći nije srećna. Tokom sedmice, Bo Hva je u školi sa svojim mnobrojnim drugovima, ali subotom ona je jedini tinejdžer u crkvi.

Plan „palačinka“

Molile su se zajedno, i uskoro je gospođa Šin dobila ideju. Svakog jutra tokom sedmice, ona bi ustala veoma rano i napravila 2.000 hotoka (HOE-tocks – popularne koreanske palačinke punjene slatkim filom).

Onda bi ona uzela te palačinke i postavila bi svoju malu prodavnici preko puta srednje škole. Celog dana bi gospođa Šin prodavala palačinke gladnim đacima. Ali ona je uradila i nešto bolje – postala je njihov prijatelj.

„Kako je danas“, pitala bi ih ona. Za mnoge od njenih mladih mušterija to je bio prvi put da se neko zainteresovao za njih. Tako su ti mladi ljudi počeli da stiču poverenje u gospodru Šin i počeli da joj se poveravaju. Mnoga deca potiču iz problematičnih porodica. Neki od učenika su čak živeli potpuno sami.

Pomaganje drugima

Kad je gospođa Šin postala njihov prijatelj, odlučila je da učini nešto lepo za njih. „Šta radite u subotu popodne“, upitala je svoje svakodnevne mušterije.

„Ništa“, bio je to uobičajeni odgovor.

„Da li biste pošli sa mnom u posetu nekim starijim ljudima da ih malo razveselimo“, pitala bi ona dalje.

„Naravno“, odgovorili su.

Gospođa Šin je poznavala neke starije ljude koji žive u blizini, a koji nisu imali porodicu da se brine o njima. Svake subote popodne, gospođa Šin, Bo Hva i mnogi njihovi novi prijatelji odlazili su u posetu tim ljudima, kako bi ih malo razveselili. Nakon toga gospođa Šin je pozvala tu decu svoj dom na gozbu. Đacima se dopala hrana i osećali su se kao kod kuće. Uvideli su da gospodin i gospođa Šin i njihova čerka Bo Hva zaista brinu o njima, a Bo Hva je bila uzbudjena što sada ima toliko novih prijatelja!

Porodica Šin je učila ove đake o Bogu. Naučili su ih da pevaju hrišćanske pesme, proučavali su sa njima Bibliju i naučili ih kako da se mole. Tokom sedmice, pored prodavanja palačinki, gospođa Šin je posećivala učenike. Ponekad je porodica Šin pozivala neke od tih mlađih ljudi, koji su prolazili kroz težak period da dođu i da žive kod njih.

Nakon nekog vremena, kuća porodice Šin postala je premala. Porodica se molila, i uskoro im je Bog dao priliku da se presele u veću kuću, kako bi mogli da nastave da se brinu za još više mlađih ljudi.

Osnivanje crkve

Posle nekog vremena, mnogi učenici, koji su dolazili u kuću Šinovih prihvatali su Isusa i poželeti da se krste. Toliko ih je puno bilo da su mogli da osnuju novu crkvu – crkvu mlađih ljudi!

Međutim, sada im je bila potrebna crkvena zgrada. Molili su se i za to. Jednog dana gospodin Šin je video neku staru kuću koja je bila na prodaji. Molio se: „Gospode, molim Te, podari nam ovo mesto, a mi ćemo ovaj dom pretvoriti u mesto gde će se slaviti Tvoje ime.“

Bog je uslišio tu molitvu i za 5,000 \$ (američkih dolara) kupili su tu kuću. Grupa je zajedno radila; renovirali su zgradu i pretvorili je u prelepog bogoslužbenog mesta. Ali, njima je potreban i pastor.

Iako je gospodina Šin imao 45 godina, rekao je tim mlađim ljudima da je voljan da studira teologiju ako oni to žele. Ubrzo je bio primljen na Univerzitet Sahmjok, veliki Adventistički univerzitet bli-

zu Seula. Gospodin Šin, Bo Hva, i troje „usvojene“ dece završili su studije na univerzitetu – a sve je to platila gospođa Šin, jer je novac zaradila prodavajući palačinke!

Otkako je ova mlada crkva počela sa radom, krstilo se više od 400 ljudi. Oni su održali 39 evangelizacija i išli na misionska putovanja u Kambodžu, Hong Kong, Filipine i Tajvan. Deo darova trinaeste Subote pomoći će ovoj mladoj crkvi da dobije veće mesto za bogosluženje i da obučava mlade ljude za misiju.

Informativni odeljak

- Zemlje koje sada sačinjavaju Severnoazijsku–pacifičku diviziju imale su 1912. godine oko 1.400 članova i 26 crkava. U zemljama Kine, Japana i Koreje služilo je 95 misionara i literarnih evanđelista.
- Danas ima više od 650.000 adventista i 6.000 crkava i grupa u Kini, Japanu, Mongoliji i Južnoj Koreji. Nepoznato nam je koliko adventista živi u Severnoj Koreji. Iako adventizam napreduje, ipak tek na 2.500 ljudi dolazi jedan adventista.

Aktivnost

Pevajte na korejskom

Jesus Loves Me (Isus Me Voli)

Yeh soo sah dahng hah shee muhn

Kaw rook hah sheen mar ihlr seh

 Oo dee too ren yahk hah nah

 Yeh soo kwan seh mahn toh dah

Pripev:

Nahlr sah dahng hah sheem (3x)

 Son gyong eh soo sho neh.

Barjaktar Južna Koreja

Gospodin Song

Gospodin Song živi u glavnom gradu Koreje, Seulu. Pošto živi i radi u tako velikom gradu, gospodin Song se pitao kako do dopre do milion ljudi koji ga okružuju, da bi im preneo važnu vest da Isus dolazi uskoro i da treba da budu spremni.

On je o tome mislio, molio se i shvatio da je veoma bitno da ljudi saznaju za Subotu jer će im to pomoći da se spreme za Isusov brzi dolazak. On je želeo da im prenese troanđeosku vest iz Otkrivenja 14.

„Želim da ljudi upoznaju istinu, tako da je moj plan bio da ljudi odmah uvide srž troanđeoske vesti – a to je Subota“, rekao je gospodin Song.

Velika ideja

Uskoro je gospodinu Songu sinula dobra ideja. Kontaktirao je kompaniju koja se bavi reklamama, i dizajnirao je poseban baner za ranac. Znak je sadržavao velika žuta slova na plavoj pozadini. Reči su na korejskom, ali kada se prevedu, one znače sledeće: „Gospodnji dan = Subota = Sedmi dan.“

Dok je mislio o ovom posebnom načinu evangeliziranja, gospodin Song se setio dva lika iz Biblije: 1) Jone, koji je bio poslat da hoda po velikom gradu i objavljuje potrebu za pokajanjem, i 2) dece Izraela koji su bili tiki svedoci dok su marširali oko Jerihona.

Iznenadujući susreti

Gospodin Song nosi svoj baner (znak) dok vozi bicikli ili kad ide podzemnom svakog dana na posao i nazad. On nosi taj baner i kad se šeta parkom.

„Kada ljudi vide baner, postaju znatiželjni i onda ga glasno pročitaju“, kaže gospodin Song. „Uvek ima ljudi okolo, i oni razgovaraju o baneru. Subota je bitna poruka. Postoji mnogo načina na koje možemo da širimo vest, ali ovo je moja strategija.“

Kada je počeo da nosi subotni baner, gospodin Song se brinuo da će se možda ljudi ljutiti na njega, ili da će misliti da ih on osuđuje. Umesto toga, bio je oduševljen kada je video da se mnoštvo ljudi zaинтересовало da sazna nešto više o poruci koju nosi na svojim leđima.

„Jednog dana kada sam išao podzemnom, pratio me neki čovek. Konačno mi je prišao i rekao: 'Ja znam da je to istina. Da li postoji crkva koja poštuje subotni dan?'“

Ponekad i hrišćani koji poštuju nedelju pročitaju znak gospodina Songa: „Gospodnji dan = Subota = Sedmi dan“ i užviknu: „Nisam to znao!“

Jedne subote popodne, kada je gospodin Song šetao parkom, dva para su se oduševila kada su videla znak (bedž). „Ti si sigurno iz Adventističke crkve!“ rekli su. „Nismo išli jako dugo u crkvu. Gde je? Tražili smo je!“

I deca uživaju kada vide bedž gospodina Songa. Vole da ga slede sve dokle im to roditelji dozvole. Ponekad im gospodin Song dozvoli da malo nose bedž – kao mala devojčica koja je na naslovnoj strani. Deca vole da nose subotni bedž!

Anđeli hodaju pored mene

Ponekad je teško raditi sa odraslima. „Nisam dovoljno hrabar da nosim ovaj bedž sam“, rekao je gospodin Song. „Moram da budem jako kulturni i fin jer nosim ovu bitnu poruku. Moj um treba da bude smiren. Ja se molim i molim – a onda osetim mir i ispunjenost Duhom Svetim. Znam da su Božji anđeli pored mene.“

Sada i drugi ljudi žele bedž. Ne tako davno jedan starešina iz crkve gospodina Songa zatražio je kopiju dizajna tog posebnog bedža za rančeve. „Tada sam osetio da nešto moram da uradim, moram da imam neku vrstu evangelizacije“, rekao je starešina. „I odlučio sam se za ovo.“ I već je i njegov znak privukao pažnju mnogih.

„Jako sam srećan“, kaže gospodin Song. „Tražim izgubljene ovce. Moja strategija je: Samo jedan pogled, i poruka na bedžu je zauvek

utisnuta u umu. I kada god ljudi pitaju za više informacija, ja im dam određenu literaturu. Ovo je samo početak – ko zna kakav će na kraju biti rezultat?“

Pitanja i aktivnosti

- Da li misliš da je ideja gospodina Songa dobra? Zašto da, a zašto ne?
- Zbog čega deca najviše vole subotni bedž?
- Ako bi ste imali baner na rancu, kako bi izgledao i šta bi govorio?
- Dizajnirajte svoj baner. Uzmite parče papira i vertikalno ga presavijte. Zatim presecite na pola, po dužini, prateći liniju gde je papir bio savijen. Koristeći puno boja, oblika, dizajnirajte svoj baner (bedž) sa bitnom porukom koju mislite da ljudi treba da saznaaju. Zapamtite, koristite samo nekoliko reči koje će biti ispisane velikim slovima da bi ljudi mogli brzo da pročitaju.

Binderijina Radost Mongolijska

Binderija (been – DEHR – yah)

Binderija je sedela na crkvenoj klupi i pevala pesmu dok je čekala svoju majku da završi sa čišćenjem poda. Binderijina mama je čistila crkvu. Ona kaže da na taj način služi Bogu. Binderija često pomaže svojoj mami u čišćenju kada nema nastavu. „Volim da pomažem mami oko čišćenja crkve“, kaže ona. „To je moj način na koji ja zahvaljujem Bogu što je on car mog života.“

Binderijin novi Prijatelj

Kada se Binderijina porodica preselila u Ulanbator (ooh-lahn-BAH-tr), glavni grad Mongolije, upoznala je devojku po imenu Anoj (AH-noh-jihn). Njih dve su postale drugarice, i Anoj je pozvala Binderiju u Adventističku crkvu.

„Nikada pre toga nisam bila u hrišćanskoj crkvi“, rekla je Binderija. „Dopao mi se program. Posebno su mi se dopale pesme o Isusu. Baš sam se namučila dok sam ih naučila, jer sam želela da ih otpевam mami kad dođem kući. Nisam razumela ko je Bog, ali pesme su me činile srećnom, i počela sam stalno da ih pevam.“

Očevo Iznenadenje

Binderijin otac je često bio odsutan zbog posla. Kada je došao kući jednog dana, Binderija mu je rekla da ide u crkvu sa svojom drugaricom. Bilo mu je dragoo pa ju je čak upitao da li i on može da podje sa njom. Binderija je bila iznenadena i srećna!

„Pozvala sam i mamu da podje u crkvu, ali ona je imala problema sa sluhom, i bila je jako sramežljiva. Mislila je da će se ljudi prema njoj ophoditi ružno zato što ne može da čuje. Ali ona bi se pridružila tati i meni kada smo imali porodičnu molitvu svake večeri.“

Binderija je nastavila da poziva svoju majku, ali je ona bila previše stidljiva. Ljudi iz crkve su došli da posete njenu majku kod kuće. I oni su je pozvali da dođe u crkvu, ali majka je ipak oklevala.

Očeva bolest

A onda se jednoga dana Binderijin otac razboleo. Doktor nije bio siguran da li će otac preživeti. Majka je shvatila da ne zna kako da se moli za oca. Počela je da dolazi u crkvu sa Binderijom i otkrila da su članovi crkve jako prijatni i topli ljudi. Oni su se molili zajedno sa njom. Majka je predala svoje srce Bogu.

Nakon izvesnog vremena, Binderijinom ocu je bilo bolje, i sada cela porodica zajedno hvali Boga.

Delimo Božju ljubav sa drugima

„Jako sam srećna što me je moja drugarica pozvala u crkvu, jer je sada moja cela porodica pronašla radost u Isusu“, kaže Binderija. „Otcu poziva ljudi u crkvu – ljudi koje sreće u autobusu, prodavnici,

kuda god da ide. On poziva i moje drugare da dođu u crkvu, ali do sada oni nisu došli. Neki kažu da je hrišćanstvo strana religija. Ja se na to ne obazirem i nastavljam da ih pozivam i da im govorim o Bogu. Znam da će jednog dana neko od njih prihvatići poziv.“

Dar trinaeste Subote pomoći će avdentičkoj školi u Mongoliji da snabde svoju biblioteku knjigama. Mnoga deca i njihovi roditelji uče o Bogu kroz ovu školu. Molim vas setite se da ponesete svoj dar za trinaestu Subotu. Hvala vam!

Misionski odeljak

- Prvi adventisti misionari u Mongoliji bili su Rusi koji su otpočeli svoj rad тамо 1926. Komunizam je zavladao Mongolijom nekoliko godina nakon toga, i posao je stao.
-
- Godine 1991. misionari su ponovo ušli u Mongoliju, i nakon dve godine kršteni su prvi adventistički hrišćani. Danas ima više od 1.600 adventista i 10 crkava i grupa u Mongoliji. Većina verništva su omladinci.
- Pre nekoliko godina dar trinaeste Subote je pomogao grupi vernika da kupe zgrade koje će služiti kao crkve ili da renoviraju ili ih povećaju kako bi njihove grupe rasle.

Aktivnosti:

Reči na mongolskom, 1

Navedene su neke mongolske reči i fraze.

Fraze

Subotni blagoslov
Zdravo
Hvala
Nema na čemu
Da
Ne
Doviđenja

Izgovor

ša-ba-TEN mind
sai-no
baj-ER-la
džu-GE
tem
u-GVE
ba-ER-te

Pevati pesme Bogu Mongolija

Hongra

„Hongra“, baka joj se nežno obratila. „Muzika koju slušaš nije dobra za decu. Bit (Bit je ustvari instrumentalna pozadina hip hop pesme i uključuje pojavu bilo kog zvučnog elementa pesme koji nije glas repera. Izvođači tvrde da je bit veoma bitan deo pesme, zato što diktira tempo, raspodeljenje i progresiju pesme.) je mnogo jak, a reči stavljaju loše ideje u tvoj um.“

Hongra je imala samo 5 godina. Ona živi sa svojim roditeljima i bakom u Mongoliji. Hongra voli muziku a preko radija je otkrila rok muziku. Počela je da igra po bitu, i uskoro je znala i sve reči pesama. Neke od njih su zaista loše i to je brinulo baku.

Poziv za novi svet

„Hajde sa mnom u crkvu“, pozvala je baka. „Čućeš predivnu muziku koja će tvoje srce ispuniti dobrim stvarima.“ Hongra nikada ranije nije bila u crkvi, ali se složila da ide sa bakom.

„Kada sam ušla u crkvu, čula sam ljude kako pevaju Bogu“, rekla je Hongra. „Sviđa mi se ova muzika! Nisam znala pesme, pa sam se osećala malo neprijatno. Ali kako sam ih učila zajedno sa drugom decom, dopale su mi se. Želela sam da idem svake subote u crkvu. To je bio potpuno nov način života i mišljenja.

„Baka i ja idemo u najveću crkvu u gradu. Puno dece ide u tu crkvu, a neki su tek počeli da dolaze. Zbog toga se ja osećam još prijatnije. Zaista mi se sviđa i osećam da je to potpuno novi svet.“

Hongrini roditelji ne idu u crkvu, ali su srećni što ona ide sa svojom bakom. Ponekad cela porodica sluša dok im Hongra čita Bibliju. To veoma usreći Hongru.

Bitne pouke

„Idem u crkvu već pet godina“, kaže ona. „Osećam da je Bog promenio moj život. Razumem da je muzika koju sam nekada slušala loša, i da Bog ima mnogo bolje stvari koje treba da slušamo.“

Naučila sam i kako da opraćam. Kada je moj mlađi brat polomio moju omiljenu šolju, bila sam u iskušenju da se ljutim na njega. Ali, umesto toga, pomolila sam se i Bog je uklonio moju ljutnju. Roditelji su bili oduševljeni kada su shvatili da se nisam naljutila. Bog mi je pomogao da budem ljubazna.

Moj mali brat je suviše mali da bi išao sa mnom u crkvu. Ali ja mu pričam biblijske priče i učim ga pesmice koje sam ja naučila u crkvi. Želim da i on zna za Boga, iako je njemu teško da sedi mirno i sluša.“

Slava Bogu

„Bog je kroz muziku promenio moj život. Naučio me je da je Njegova muzika mnogo bolja od svetovne muzike. Želim zauvek da pevam Bogu. Bog je srećan kada sluša naše iskrene pesme hvale.“

Dečaci i devojčice, možemo hvaliti Boga pevajući pesme, govoreci drugima o Isusu, i davanjem dara subotom ujutru. Na koji način ćeš ti hvaliti Boga danas?

Misionski odeljak

- Više od 1.600 adventista živi u Mongoliji. Neki imaju bogosluženja u tradicionalnim crkvama, dok se drugi sastaju po kućama ili iznajmljenim prostorijama. Ali gde god da se okupljaju, tu je i Bog sa njima.
- Većina verništva u Mongoliji su mladi ljudi. Mnogi od njih su studenti u glavnom gradu.
- Crkvi je potrebno da obuči te mlade ljude da postanu crkvene vođe. Deo našeg dara trinaeste Subote pomoći će da se dodaju učionice i biblioteka u adventističkoj školi u Mongoliji.

Reči na mongolskom, 2

Reč	Izgovor
Jedan	nih
Dva	hoj-JER
Tri	gor-OH
Četiri	DO-ro
Pet	tao
Šest	džor-GA
Sedam	dav-LA
Osam	nam
Devet	jus
Deset	a- RAO

Životna Lekcija Mongolija

Mok

Mok ima 8 godina i pohađa treći razred. Još kada je bio mali, njegova majka ga je učila o Bogu. „Tako sam srećan što poznajem Isusa“, kaže Mok. „Većina dece u Mongoliji ne zna ko je Isus.“

Mokova nova škola

Kada je Mok trebalo da krene u školu, mislio je da će ići u istu školu kao i njegov brat. Bojao se pomisli da će biti u učionici sa nepoznatom decom.

A onda je jedne subote, propovednik pričao o novoj školi – adventističkoj školi. Mok nije bio siguran šta je to adventistička škola.

Posle bogosluženja majka je pitala pastora da joj ispriča nešto više o toj novoj školi. Pastor joj je objasnio da crkva osniva svoju školu. „Učenici će učiti iste predmete kao i deca državnim školama“, rekao je. „Ali oni će dobijati hrišćansko obrazovanje. Učiće o Bibliji i o Bogu. Neće se takmičiti jedan sa drugim u odeljenju, već će se učiti

ljubaznosti i pomaganju. A pošto su i profesori adventisti, neće učiti decu onome što hrišćani ne veruju.“

„Gde se nalazi ta nova škola?“ - upitala je majka.

„Ona će biti ovde u crkvi“, rekao je pastor. „Moraćemo da iskoristimo crkvu kao učionicu dok ne pronađemo odgovarajuću zgradu za našu školu.“

Na majčinom licu se pojавio osmeh, i Mok je shvatio da ona razmišlja da ga da u tu novu školu.

Majka je poslala Moka u novu adventističku školu, i Mok je zbog toga veoma srećan.

Pobeđena stidljivost

„Nekada sam bio stvarno jako stidljiv i nije mi bilo priyatno da razgovaram sa ljudima“, rekao je Mok. „Moji učitelji su me ohrabrili da javno govorim pred odeljenjem. Nadam se da ću uskoro moći da razgovaram sa drugom decom u svojoj zgradi. Želim da im kažem o Isusu i da ih pozovem da dođu u Subotnu školu. Već sam govorio svom rođaku o Isusu dok smo leto provodili zajedno.“

Bitna pouka

Mok je naučio mnogo o Bogu od kada je počeo da pohađa adventističku školu. Naučio je da može da se moli za sve što ga brine. On se moli za svog oca, koji ne ide u crkvu. „Znam da će moje molitve uticati na očev život“, kaže on.

„Najbolja stvar u adventističkoj školi je to što se osećam sigurno. Moji učitelji su ljubazni i pomažu mi sa lekcijama. A deca su veoma prijateljski nastrojena. Nadam se da će još dece početi da pohađa adventističku školu u Mongoliji i da će naučiti da vole Isusa kao što sam i ja.“

Dečaci i devojčice, naši darovi će pomoći da se deca i odrasli iz Mongolije upoznaju sa Isusom. Hajde da mi uradimo svoj deo posla i donešemo subotni dar svake subote. Jednog dana kada nas Isus povede na Nebo, srećemo decu koja su upoznala Isusa tako što smo mi dali svoj dar.

Misionski odeljak

- Većina ljudi u Mongoliji su budisti ili ateisti. Budisti ne obogađavaju Boga, ali se oni često klanjaju i mole pred kipom Bude u hramu. Oni veruju da moraju da žive dobrim životom tako da, kad umru, budu ponovo rođeni u nekim boljim uslovima.
- Hrišćani veruju da je Isus umro za svakog, i ako Ga sledimo, On će nam dati večni život. Budisti veruju da oni moraju da zarade svoje mesto u boljem životu.

Pevajte na mongolskom

Isus me voli

yeh-soos nah-daht hahr-tah-dah
bee-bisch nah-daht hihl-sehn-deh
jah-hong hoh-doodt too neech-teh
yeh-soos hooch-teh beet-hooch-kwee

Pripev:

tah-nah daht hahr-tah (2x)
gehch bee-bisch hihl-sehn-deh
meh-nee geh-meek oh-chahl-sahng
yeh-soos nah-daht hahr-tah-dah
moong-heen seh hong ah-rahn-dah
yeh-soos nah-maag ah-rokh-nah

Škola je naše misionsko polje

Japan

Ken, Kajči, Marko

Zovem se Ken. Moji roditelji su sa Filipina; ali smo moj brat i sestra, Marko i Kajči, i ja rođeni u Japanu, gde naš otac radi u banci.

Izazovi i blagoslovi

Živimo u Tokiju, najvećem gradu na svetu (pokažite Tokio na karti). U blizini naše kuće nema nijedne adventističke škole, tako da mi idemu u državnu školu. Sve naše državne škole imaju nastavu subotom.

Međutim, dozvoljeno nam je da umesto toga pohađamo subotom Subotnu školu, tako da nam opravdavaju izostajanje subotom u državnoj školi.

Ali kada budemo 7. razred, više nećemo imati tu dozvolu. Jedini način na koji ćemo tada moći da poštujemo Subotu jeste da pohađamo adventističku školu. A u našoj blizini ne postoji takva škola.

Subotni blagoslovi

Mi volimo Subotu i radujemo se odlasku u Subotnu školu, a volimo i program koji crkva priprema za nas.

Zbog čega je nama Subota toliko posebna? Pre svega, ne moramo da brinemо o domaćem zadatku, tako de se možemo usredsrediti na vreme sa Bogom i porodicom. Drugo, to je jedino vreme kada možemo da se vidimo sa svojim drugarima adventistima. S obzirom da idemo u različite škole, viđamo se samo subotom. To Subotu čini još posebnjom.

Izazov vere

Mi smo jedini adventisti – i verovatno jedini hrišćani – u celoj našoj školi. Provodimo dane sa decom i učiteljima koji ne znaju o

Isusu. Naši drugari ne razumeju našu veru, i ponekad je veoma teško objasniti zbog čega volimo Boga koga ne možemo da vidimo.

Znamo da je Bog stvorio nebo i zemlju i da je nas stvorio po svom obličju. Ali naši učitelji govore o evoluciji. Teško je objasniti ono što mi znamo da je istina našim priateljima koji to ne znaju.

Naši roditelji su nam pričali na koji način možemo da delimo sa drugima ono šta verujemo, i odlučili smo da našem učitelju i drugarima poklonimo Bibliju i neku drugu literaturu. Ali to je skupo.

Bog je otvorio put

A onda prošlog leta u našoj crkvi dobili smo Biblike na japskom jeziku koje možemo da delimo svojim priateljima. Moj brat, sestra i ja uzeli smo 10 Biblike plus *Put Hristu* i dali učiteljima i priateljima da bi i oni mogli da za sebe čitaju o Bogu koji nas je stvorio i koji nas voli.

Moja sestra je dala Bibliju svojoj drugarici Majako. Majako je rekla da je jednom bila u nekoj hrišćanskoj crkvi i da je nešto čula o Isusu. Bila je srećna što je dobila Bibliju koju će moći da čita.

Moj brat Marko poneo je Bibliju sa sobom u školu i čitao ju je kada bi nastava bila završena. Učiteljica je to primetila i shvatila koliko je za njega bitna Biblija. I kad je Marko slučajno ostavio svoju Bibliju u školi u petak, učiteljica ga je pozvala i rekla mu gde se nalazi Biblija.

Marko joj je poklonio Bibliju na japanskom i često je pita da li ju je čitala. Želi da bude siguran da će njegova učiteljica upoznati Boga.

Izgubljeni alarm

Marko ima samo 8 godina, ali on deli svoju veru sa drugima!

Svi đaci u našoj školi nose električni alarm, kao ogrlicu, oko vrata. Ako slučajno neki đak oseti da je u opasnosti, može da pritisne alarm i da pozove pomoć.

Jednog dana Marko je izgubio svoj alarm, i učiteljica se zabrinula za njegovu bezbednost. Marko je držao svoju Bibliju i rekao joj je da će ga Bog sačuvati! Njegova učiteljica se nasmešila i ohrabrilaa ga da se drži Biblije sve dok ponovo ne pronađe svoj alarm.

Koristi svaku priliku

Ponekad nas drugari pitaju zašto mi ne slavimo njihove bogove i zašto subotom ne idemo u školu. Mi onda koristimo ovu priliku da im kažemo nešto o Bogu i o Njegovoj brizi za nas.

Japan nije hrišćanska nacija, i samo nekolicina adventista živi u njemu. Molimo vas da se molite Bogu da iskoristi naše darove kako bismo o Njegovoj ljubavi govorili i drugim ljudima koji Ga ne poznaju.

Informativni odeljak:

- Japan se nalazi na Severnom Pacifiku, naspram obale Rusije i Korejskog poluostrva. Japan obuhvata 377.944 km², uključujući četiri glavna veća ostrva i više od 4.000 manjih ostrva.
- Glavni grad Japana je Tokio i broji više od 37 miliona ljudi, tako da je Tokio najveći grad na svetu.
- Japan ima više od 50.000 ljudi koji su stari preko 100 godina.
- U Japanu ima više kućnih ljubimaca nego dece.

Aktivnosti

Reči na japanskom jeziku

Fraze	Izgovor
Dobrodošli	JO-ko-so
Zdravo	ko-NI-či-va
Dobro jutro	o-HA-jo go-ZAI-mas
Molim	DO-zo
Hvala	a-ri-GA-to
Nema na čemu	DO-i-ta-ši-ma-ši-te
Da	HAI
Ne	I-je
Doviđenja	sai-o-NA-ra

Heliova potraga

Japan

Helio

Pre oko 100 godina, ljudi iz Japana počeli su da se sele u Južnu Ameriku, u potrazi za boljim životom. Ovi Japanci su ostali u Južnoj Americi, i tokom godina sve više Japanaca je počelo da živi тамо. Danas ima puno ljudi koji su Japanci-Brazilci, Japanci-Ekvadorci, i tako dalje. Neki od tih ljudi sada dolaze u Japan – земљу svojih предака. Helio je jedan од mnogobrojnih јуžноамеричких имиграната у Japanu. I evo njegove priče:

Heliova potraga

Moј otac je из Japana дошао у Brazil. On je bio budista. Mamini preci потићу из Japana, ali je она рођена у Brazilu, а нjeni roditelji су били католici, тако да је она одгажана у Katoličkoj crkvi.

Dom у коме сам ја одрастао био је комбинација хришћанства и будизма. Када сам напунио 14 година, отац ми се разboleo од туберкулозе. Он је силно жељео да ozdravi па се мolio сваки дан, али ipak је umро.

On је имао малу čасовниčarsku radnju, и nakon njegove smrti ја sam preuzeo posao. Bilo је jako teško то što sam izgubio oca, али teže то što sam сада ја bio одговоран за zarađivanje novca за celu porodicu. Počeo sam да читам Bibliju i pronašao sam stih koji mi je omiljen do danas. Isus je rekao u Jovanu 14:6: „Ja sam put, истина и живот; нико неће доћи k Оcu do kroza Me.“ Stalno sam razmišljao o tom tekstu.

Naporno sam radio и како bih se umorio, али sam morao da nastavim sa radom kako bi moja porodicia imala за hranu. Ovako sam живео puno godina. Dvanest godina nakon očeve smrti, odlučio sam da se preselim u Japan. Mislio sam да ће тамо stvari biti bolje, али постale су само gore! Leđa су почела strašno да me bole; posetio sam mnoge doktore u nadi да ће mi biti bolje. Ali, izgledalo je kao da me нико ne може izlečiti.

Novi pravac

Bio sam jako tužan i nisam znao šta će sa svojim životom. A onda jednog dana, u fabrici gde sam radio, sreо sam čoveka po imenu Silvio. Na prvi pogled mogao sam da kažem da je veoma ljubazan i uvek nasmejan, iako je imao česte bolove zbog nesreće koju je preživeo. Znao sam kako je kada te nešto boli, tako da sam se zaista divio Silviju koji je uvek bio srećan iako je imao bolove.

U to vreme bio sam član japanskih spiritista pod imenom „Mahikari“. Mi smo verovali u „boga univerzuma“ i „boga zemlje“. Svaki put kada bih se poklonio tim idolima, setio bih se stiha iz Jovana 14:6, i pitao sam se gde je Isus Hristos.

Silvio je bio adventista sedmog dana, i nekoliko meseci nakon našeg prvog susreta, pozvao me je da odem sa njim u crkvu. Postali smo dobri prijatelji, i Silvio mi je pričao o Isusu i kako On može da promeni moj život. Zbog predivnih stvari koje mi je Silvio ispričao, poželeo sam da saznam nešto više o adventistima. Počeo sam da dolazim redovno svake subote u crkvu sa Silviom, i da proučavam Bibliju sa pastorom. Nedugo zatim bio sam kršten. Jako sam srećan što sam upoznao Silvia i što mi je on pričao o Isusu i pozvao me da idem sa njim u crkvu!

Ima mnogo ljudi iz Južne Amerike, koji su, poput mene, došli u Japan tražeći bolji život. Ovi ljudi treba da saznaju o Isusu, baš kao što sam i ja. Pokušavamo da ih pronađemo i pozovemo u našu crkvu gde ima puno Japanaca iz Južne Amerike. Jedan od projekata koji će biti omogućen zahvaljujući vašim darovima trinaeste Subote biće izgradnja internacionalnog evanđeoskog centra u Japanu. Hvala vam na pomoći i hvala vam na vašim darovima!

Misionski odeljak

- Japan je jedan od najtežih područja za svedočenje. Njihova kultura obeshrabruje naše misionare da o svojoj veri govorе drugima.
- Japanci su veoma tradicionalni i smatraju izuzetnom čašću poštovanje drevnih religijskih praznika, uključujući i

obožavanje predaka. Ali oni nisu duboko religiozni. Svaki 4. čovek od 100 ljudi u Japanu je hrišćanin, a samo jedan od 8.361 je adventista.

- Pogledajte priče o adventistima u Japanu na sajtu www.su-botnaskola.org

Šta je sa idolima? Kina

Ah Tan

Ovo je priča o desetogodišnjoj devojčici po imenu Ah Tan, koja živi sa svojom porodicom u južnom delu Kine (pokažite Kinu na karti).

Idol Guan Jin

Izgledalo je kao da su svi u Ah Taninoj porodici bolesni. Otac je imao bolove u bubrežima zbog pojave bubređnih kamenaca, a majka se često žalila na vrtoglavicu i slabost. I kada je Ah Tan zaradila visoku temperaturu, njena majka je morala da je odvede kod doktora. Poseta doktoru iznosi jednu dnevnu platu.

Ah Tanina porodica imala je jednog idola po imenu Guan Jin. On je bio jedini bog koga je Ah Tan poznavala. Porodica je prinosila darove idolu i molila se za ozdravljenje. Ali i dalje su bili bolesni.

A onda jednoga dana, Ah Tanina majka je pronašla parče papira na dovratniku. Pokupila ga je i pročitala. Na njemu je pisalo o Isusu. Pamflet (letak) je govorio o Isusu kako je On ljubazan, pun ljubavi i moćan, jedini pravi Bog.

Majka je razgovarala sa Ah Tan u vezi s tim. Ah Tan nikada ranije nije čula o Isusu. Ona nije mogla da shvati da bog može biti ljubazan i pun ljubavi. A majka se zapitala da li je Guan Jin zaista dostojan njihovog obožavanja. Na kraju krajeva, taj idol nije učinio

da njihovoj porodici bude bolje iako su mu se molili. Možda je Isus moćniji od Guan Jina.

Upoznavanje sa Isusom

Majka je odlučila da sazna što više o Isusu. Razgovarala je sa ocem o tom novom bogu, i otac je predložio majci da saznaju nešto više o tom bogu po imenu Isus.

Ah Tanina komšinica je bila hrišćanka, i majka joj se obratila da joj nešto kaže o Isusu. Komšinica je pozvala majku u crkvu sledeće subote. Majka je prihvatile poziv.

Majka je otišla sa svojom komšinicom u jednostavnu adventističku crkvu. Dok je sedela i slušala propoved, majci je bivalo sve gore. Ustala je i izašla napolje. A onda je došla kući. Dok je išla prema kući, osećala se već mnogo bolje. Sledče sedmice kada je krenula u crkvu sa svojom komšinicom, opet se desilo isto. I čim je napustila crkvu, osećala se bolje. To se dogodilo nekoliko puta.

Ali majka nije želela da odustane. Želela je da sazna više o Bogu. Uskoro je shvatila da je Sotona kriv za njenu bolest kako bi je sprečio da sazna više o Bogu. Majka je odlučila da postane hrišćanka.

Otac je počeo da ide u crkvu sa majkom. Kada su vernici saznali za njihove zdravstvene probleme, molili su se zajedno sa njima kao porodica. Nakon toga, majka i otac više nisu imali nikakvih zdravstvenih problema. Čak je i kod Ah Tan, koja još do tada nije išla u crkvu, prestala ona čudna temperatura.

Šta sa idolom?

Majka je želela da se krsti, ali je prvo morala da uništi idola, Guan Jina. Kada je Ah Tan to saznala, počela je da plače: „NE mama, ne! Ti ne smeš da uništiš idola! On je veoma skup! Zar ga ne možemo prodati?“

„Ako se ne otarasimo idola“, rekla je mama, „onda ne možemo da očekujemo od Isusa da odgovori na naše molitve. Sada znamo da Guan Jin ne poseduje nikakve moći.“ Ah Tan je razmislila o ovome i konačno dopustila mami da uništi idola. Gledala je kako njeni roditelji lome idola i kako ga bacaju u smeće.

Ah Tan voli Isusa

Ah Tan je odlučila da čita Bibliju sa svojim roditeljima i bila je jako srećna što je saznala o pravom Bogu. Njeni roditelji su takođe bili srećni što su upoznali istinu o Bogu. Nekoliko meseci kasnije, vernici crkve su proveli predivno popodne kod jezera. Ah Tan se tom prilikom krstila. Vlada ne dozvoljava da se deca i mladi ljudi kršta-vaju, i zbog toga ona nije rekla ništa o svom krštenju prijateljima iz škole.

Ah Tan je srećna što je Isus njen prijatelj. Ona želi da ohrabri decu širom sveta da veruju u Boga i da Mu veruju jer ih jedino tako Sotona ne može odvući u propast.

Hajde da se pomolimo za hiljade dece u Kini, koja još uvek ne znaju za Isusa i Njegovu ljubav prema njima. I ne zaboravimo da ponesemo svoj dar kako bi još više dece moglo da sazna o Isusovoj ljubavi (pomolite se).

Informativni Odeljak:

- Kina ima skoro 1,4 milijardu stanovnika, ili jedan Kinez dolazi na svakih 5 ljudi na planeti zemlji. Kina je najnastaljenija zemlja na svetu. Nešto malo više od 400.000 Kineza, ili jedan na svakih 3.400 ljudi je adventista.
- Tradicionalne religije Kine su: konfučijanizam, taoizam, i budizam. Ljudi često poštuju sve tri tradicije. Godine 1949. kineska komunistička vlada je zabranila religiju.
- Malo je hrišćana u Kini, a mnogi od njih su bili u zatvoru zbog svoje vere tokom teških godina komunizma u Kini.

Aktivnosti

Pevajte na kineskom Isus me voli

Yay-soo ai waw waw jur dow
Een yoh sheng jeeng gow soo waw
Yoh shee-ow hai tong tah moo young
Tah muhn roo-en raw joo guhng chi-uhng.

Pripev:
Joo yay soo ai waw,
Joo yay soo ai waw,
Joo yay soo ai waw,
Yoh sheng jing gow soo waw.

Stajati uz Isusa Kina

Lin

Lin živi u Kini. Ima 11 godina i peti je razred. Želi da postane učiteljica kada poraste, i već poučava svoju mlađu sestruru, koja se zove Či, da čita.

Lin bi volela da putuje i da posećuje crkve subotom, ali za sada je to nemoguće.

Deli svoju veru

Jako je teško deci u Kini da dele svoju veru u Isusa sa drugom decom. Mnogi roditelji ne žele da njihova deca postanu hrišćani. Ali Lin je naučila kako može da deli svoju ljubav prema Isusu na nenametljiv način.

Jednom je njen odeljenje imalo kontrolni. Neki od njenih drugara nosili su ogrlice sa priveskom malog idola. Tokom kontrolnog neka deca bi dodirivala te idole. To je bio njihov način obožavanja idola i na taj način su im se molili za pomoć.

Jednom je drugarica upitla Lin zašto ona ne nosi idola oko vrata. Lin joj je objasnila da ona ne obožava idole. „A koga obožavaš?“ - pitala ju je drugarica. Lin je odgovorila drugarici da je hrišćanka i da obožava živog Boga, Boga koji je stvorio nebo i zemlju.

Lin je objasnila da je Bog sve stvorio – svet, zvezde, drveće, more i sve životinje. Rekla je da je Isus Božji Sin, i da je On došao i živeo na zemlji kako bi ljudi mogli da vide kakav je Bog i da bi znali da ih

On voli. „On je živ“, rekla je. „On čuje naše molitve i odgovara na njih jer Mu je stalo do nas.“

Nastavnik biologije

Nekoliko dana kasnije nastavnik biologije je upitao: „Ko veruje u Boga?“ Lin i još jedan učenik su ustali. Nastavnik se zatim obratio učenicima: „Nama nisu potrebni bogovi; mi imamo evoluciju!“

Nakon škole neki učenici su prišli Lin i upitali je zašto je ustala. „Pogledajte oko sebe“, kazala je Lin. „Kako je moguće da imamo toliko različitog drveća i cveća i ptica, a da su oni slučajno nastali? Bog je stvorio svet; On ništa nije prepustio slučaju.“ Ispričala je svojim drugovima kako je Bog stvorio Adama i Evu i kako im je dao Edemski vrt. Ispričala im je kako je Bog rekao Adamu i Evi da ne jedu sa zabranjenog drveta, ali oni Ga nisu poslušali. I od tada svet poznaje greh i smrt.

Lin je dobra misionarka. Ona se ne boji da zastupa svoju veru. I ne oseća se loše kada je neko ismeva. Nada se da će i druga deca poželeti da upoznaju Isusa zato što se ona drži svoje vere. Tada će ona moći da im predstavi svog najboljeg Prijatelja.

Ovog tromesečja deo našeg trinaestosubotnog dara pomoći će da se kupe stanovi u 16 velikih gradova u Kini gde još nema adventista. Ti stanovi će postati kućne crkve gde će novi članovi adventista sedmog dana moći da se okupljaju. Hvala vam što ćete pomoći ljudima u Kini tako što ćete dati svoj dar.

Misionski odeljak

- Kina ima skoro 1,4 milijardu ljudi – jedan Kinez dolazi na svakog petog čoveka na zemlji, i to je čini zemljom sa najbrojnijim stanovništvom na svetu.
- Tradicionalne religije Kine su: konfučijanizam, taoizam i budizam. Ljudi često poštuju sve tri tradicije. Godine 1949. kineska komunistička vlada je zabranila religiju.
- Malo je hrišćana u Kini, a mnogi od njih su bili u zatvoru zbog svoje vere tokom teških godina komunizma u Kini.

Nebeski susret

Kina

G-đa Tang i g-din Zang

Gospođa Tang i njen šestogodišnji sin su bili na putu ka pijaci. Često su išli do pijace i sin je uživao da razgleda različito povrće posmatra ljude kako se cencaju.

I tako, toga dana, dok su se držeći za ruke išli na pijacu, gospođa Tang i njen sin nisu očekivali ništa neobično – ali će se uskoro jako iznenaditi!

Gospođa Tang veruje u Boga, i ona se zajedno sa drugim hrišćanima nalazi svake nedelje, ali mora da bude veoma pažljiva kada vodi svog sina na te sastanke, jer vlada ne dozvoljava da deca uče o Bogu.

Dok su hodali putem ka pijaci, dva ljubazna čoveka su im prišla i zaustavila ih.

„Da li znate“, rekao je jedan od njih, „da poštovanje nedelje ne potiče iz Biblije.“ Držao je Bibliju i pokazivao zapanjenoj gospodiji Tang tekstove o sedmom danu Suboti. Ohrabrujući je da se sama uveri i pogleda, drugi čovek je dodao: „Možete proveriti preko interneta, i videti šta sve tamo piše o Suboti.“ A onda je čovek zaključio svoje kratko izlaganje rečima: „Isus je došao na ovaj svet, a 'Crkva koja svetkuje Subotu' je prava Božja crkva.“ Potom su nestali u masi ljudi brzo kao što su i došli.

Pronađena crkva

Zadivljena ovim kratkim i neuobičajenim susretom, g-đa Tang i njen sin su nastavili do pijace, kupili brzo što im je trebalo i požurili su kući. Kada su stigli kući, g-đa Tang je počela da traži po internetu odgovore na pitanja koja su joj dva stranca postavila. Iznenadena, gospođa Tang je pronašla odličan web-sajt – na kineskom – koji joj je razjasnio odgovore u pogledu sedmog dana – Subote – kao Božjeg

pravog dana. Na sajtu se takođe nudilo i jednostavno i lako proučavanje Biblije. Pošto je saznaла da taj vabsajt drže adventisti sedmog dana, pitala se da li možda postoji u blizini i neka adventistička crkva koju bi mogla da poseti.

Nakon male potrage, g-đa Tang je pronašla grupu adventista koji se sastaju u jednom stanu u njenom gradu. *Mora da ima nečeg posebnog u ovoj grupi*, pomislila je.

Sledeće subote, gospođa Tang Ji je pošla u taj stan i potražila ona dva čoveka sa kojima je razgovarala na ulici, ali ih nije videla. Zapravo, nikada ih više nije videla.

G-đa Tang je nastavila da dolazi kod adventista i veruje da je pronašla svoju duhovnu kuću. „(Ova crkva) uči onako kako Biblija kaže“, govori Tang Ji. „Veoma je drugačija od drugih crkava. Verujem da je ono što adventisti uče istina, i da će Isus uskoro doći.“

Zangov Susret

Svi poštuju gospodina Zanga. On je bio u kineskoj vojsci, i glavni i odgovorni u svom selu. Jednoga dana, odlučio je da se preseli u veliki grad gde bi mogao da zaradi više para.

Jednom prilikom, dok je hodao ulicama grada, čuo je nešto neuobičajeno – sa donjeg sprata velike stambene zgrade dopirala je muzika. Gledajući kroz prozor video je ljude kako pevaju.

Uskoro mu je neko prišao i pozvao ga da uđe. Pomalo stidljiv ali i znatiželjan, g-din Zang je ušao u adventističku kućnu crkvu. Pošto je primetio da nekolicina drži Bibliju, poželeo je da pogleda tu knjigui. Adventisti su radosno pročitali par stihova iz Biblije g-dinu Zangu i pomolili se sa njim.

Gospodin Zang je često svraćao u ovu kućnu crkvu. Jednog dana je tema bila zdrav način života, uključujući i ishranu. Objasnjavajući biblijsku tačku gledišta o čistoj i nečistoj hrani, članovi su rekli g-dinu Zangu da su svinje nečiste i da one često oboljevaju od crva. Misleći da adventisti nisu u pravu kad je reč o tome, gospodin Zang je odlučio da malo eksperimentiše.

Eksperiment sa svinjom

Mnoštvo ljudi radilo je na istom mestu kao i gospodin Zang; name, kompanija u kojoj je radio pripremila je svinjetinu. Jednog dana kada je svinjetina bila na meniju, g-din Zang je tiho prišao zaklanoj svinji da vidi da li je zaista „nečista“. Pošto se uverio da ga niko ne posmatra, brzo je izvadio nož i rasporio životinju. Otkrio je da je svinjsko meso puno crva od glave do papaka. Šokiran i zgađen, nikada više nije jeo svinjetinu. Nedugo zatim je gospodin Zang prihvatio istinu iz Biblije koju je učila Adventistička crkva i krstio se.

Nakon svog krštenja Zang Vi se vratio svom rodnom selu gde je otpočeo sa kućnom crkvom i samo jednim članom – sa sobom! On je počeo da iznosi svojim sunarodnicima stvari koje je naučio iz Biblije, i uskoro je njegova crkva porasla. Danas, mesto u kome Zang Vi živi ima šest adventističkih crkava, a tri susedna sela imaju po jednu crkvu – zahvaljujući molitvama i moćnom svedočenju Zanga Via.

Ovog tromesečja, vaš dar trinaeste Subote pomoći će da se kupe i opreme kućne crkve u Kini. Hvala vam na vašoj darežljivosti i podršci!

Informativni odeljak

- Kina ima skoro 1,4 milijardu ljudi – jedan Kinez dolazi na svakih pet ljudi na zemlji, i to je čini zemljom sa najbrojnijim stanovništvom na svetu.
- Tradicionalne religije Kine su: konfučianizam, taoizam i budizam. Ljudi često poštuju sve tri tradicije. Godine 1949. kineska komunistička vlada je zabranila religiju.
- Malo je hrišćana u Kini, a mnogi od njih bili su u zatvoru zbog svoje vere tokom teških godina komunizma u Kini.

Iskrena braća Tajvan

Duh i Ju

Duh i Ju su braća. Oni žive sa svojim ocem u malom jednosobnom stanu u velikom gradu na Tajvanu (na karti pokažite Tajvan, naspram obale Kine.) Majka im je umrla još dok su bili mali. Otac se loše osećao jer nije imao stalni posao kako bi se brinuo o momcima. Često su dečaci gladni išli u školu. Ali dečaci vole svog oca i ne žele da žive ni sa jednom drugom osobom.

Dečacima učenje dobro ide jer čim se časovi završe, Duh i Ji odlaže u produženi boravak u Adventističkoj crkvi koja je preko puta njihove škole. Tamo im učitelji volonteri pomažu oko domaćeg i pripremaju im topli obrok.

„Velim da dolazim ovde“, kaže Ji. „Lepo nam je da se igramo nakon što završimo domaći, a i hrana je odlična.“

Subotni program

Duh i Ji ne potiču iz adventističkog doma. Međutim, deca iz ovog produženog boravka dolaze subotom i u dečje odeljenje. „Velim da učim o Bogu“, kaže Duh. „Dobijemo i ručak“, dodaje uz osmeh. Braća ostaju u crkvi celo prepodne, odslušaju propoved, učestvuju u Izviđačima, i nakon zalaska sunca se igraju.

Braća posebno uživaju u programu Izviđača, i jako su ponosni na činove koje su zaradili. Iako njihov otac nije hrišćanin, on im dopušta drage volje da pohađaju crkveni program jer zna da dečaci tamo uče kako da budu dobri građani. Lekcije koje su naučili u crkvi i Izviđačima ostavile su veliki uticaj na dečake.

Pronađen novac

Prošle godine kada su Duh i Ji i dve curice, vraćajući se sa produženog boravka, prolazili pored biblioteke, Duh je pronašao malu torbicu punu novčića. „To nije naše“, rekao je neko od dece; tako su oni uzeli taj novac i odneli ga u obližnju policijsku stanicu.

Polacajac je saslušao priču ove dece. Zapisao je njihova imena i adresu, a onda je uzeo torbu i izbrojao novac. Tu je bilo više para nego što su deca ikada videla.

Sledećeg dana novine su objavile članak o deci koja su pronašla novac. „Mi smo u crkvi i na Izviđaćima naučili da treba da budemo pošteni“, rekao je Duh novinaru. „U crkvi smo naučili da Isus treba da nam bude primer, i mi želimo da budemo kao On.“

Niko nije tražio novac, tako da je policija novac dala školi kako bi pokrili školarinu te dece.

Srce za druge

Iako su deca siromašna, oni misli na one koji imaju manje od njih. Kada Ji poraste, želi da radi u programu za produženi boravak. Naš dar trinaeste Subote pomoći će ovom programu na Tajvanu kao i centru za starije ljude. Hvala vam na pomoći!

Misionski odeljak

- Tajvan je malo ostrvo sa mnoštvom ljudi. Više od 23 miliona ljudi živi na Tajvanu, većina na zapadnoj obali. Taipai je najveći grad i ujedno je i glavni grad. Duh i Ji žive u Taičungu, drugom gradu po veličini, koji se nalazi u centru ostrva.
- Samo otprilike polovina ljudi na Tajvanu poštuje religiju, a od njih većina su Budisti. Među Kinezima koji žive na Tajvanu samo je jedan od 25.000 adventista sedmog dana. Većina adventista pripadaju plemenima koji žive u planinama van grada.

Aktivnosti

Mandarinsko-kineski jezik

Zvanični jezik Tajvana je mandarinsko-kineski. Reči koje su ovde date napisane su fonetski. Kineski ima četiri tona i oni su označeni na sledeći način. (1) - ton ostaje isti; (2) – ton se podiže

na kraju, (3) — - ton se produbljuje u sredini i podiže se na kraju, i (4) ` - ton opada na kraju. Ako nema znaka nad sloganom onda ga izgovarate meko.

Fraze	Izgovor
Zdravo	nji 'hau—
Dobrodošli	hvan`jin'
Molim	čing—
Hvala ti	ši-eh` ši-eh`
Doviđenja	džai`ji-en`

Poziv Tajvan

Jien-Ju

Šta se događa kada želimo da postanemo dobri misionari, ali ljudi ne odgovaraju na način kakav mi očekujemo. Evo jedne priče o dečaku koji nije odustajao.

Jien-Ju živi na ostrvu Tajvan. (Pokažite Tajvan na karti.) On i njegova majka i baka i mlađa sestra idu u adventističku crkvu u komšiluku.

Kada je pastor objavio da će držati evangelizaciju, podstakao je sve vernike da pozovu svoje prijatelje i članove porodice. Jien-Ju je odlučio da pozove svoje učitelje iz škole.

Sledećeg dana u školi Jien-Ju se približio katedri i rekao: „Učiteljice, naša će crkva imati evangelizaciju, i voleo bih da dođete.“ Dao joj je brošuru na kojoj je pisalo sve o evangelizaciji.

Učiteljica je pogledala letak i rekla: „Da, pokušaću da dođem. Hvala ti.“ Jien- ji se nasmešio i otišao na svoje mesto.

Čekajući učiteljicu

Evangelizacija je počela u nedelju uveče. Celog vikenda Jien-Ji se molio da njegova učiteljica dođe. U nedelju popodne Jien-ji je pomogao pastoru da postavi stolice u crkvenom dvorištu. Proverio je svu

elektronsku opremu. Zatim je još jednom pogledao dvorište. Sve je bilo spremno!

Jien-Ji je posmatrao ljude kako ulaze u dvorište. Ali nije video svoju učiteljicu. Kada je bilo vreme da se otpočne sa pesmom, on se pridružio svojim prijateljima i vodio je pevanje. Dok je pevao, pogledom je tražio učiteljicu, ali je nije video. Nije došla. Jien-Ji je bio razočaran.

Poruka za učiteljicu

Sledećeg dana u školi odlučio je da napiše poruku na svojoj svesci za domaći u kojoj će je ponovo pozvati da dođe.

„Draga učiteljice,“ pisao je, „imali smo prvo veče predavanja sinoć. Pomogao sam oko pevanja, ali vas nisam video. Bio sam razočaran. Ali sastanak će se održati i sledećeg vikenda. Nadam se da ćete doći.“

Jien-Ji je predao svoju svesku da je učiteljica pregleda. Tog popodneva kada je učiteljica vratila đacima sveske, Jien-Ji je otvorio svoju kako bi počeo da piše današnji domaći. Video je poruku koju je napisao svojoj učiteljici. Ispod nje je ona napisala: „Žao mi je što sam propustila sinočni sastanak. Imali smo do kasno sastanak u školi...“

Jien-Ji je napisao i drugu poruku učiteljici: „Draga učiteljice, u redu je što ste propustili jučerašnji sastanak. Imamo sastanke cele ove sedmice. Nadam se da ćete doći.“ Jien-Ji je završio svoj domaći a zatim je odjurio u crkvu da pomogne oko pripreme. Ponovo je vodio pesme i pogledom tražio učiteljicu. Ali je nije video. Tražio ju je i za vreme propovedi, ali kada se sastanak završio, ustanovio je da opet nije došla.

Sledećeg jutra Jien-Ji je ponovo predao svoj domaći sa porukom za taj dan. I kada se učiteljica vratila tog popodneva sa sveskom, Jien-Ji je pronašao još jednu poruku od učiteljice: „Hvala ti na razumevanju. Želim ti sve najbolje u večerašnjem nastupu.“

Te večeri dok je Jien-Ji pomagao oko pesama, video je svoju učiteljicu kako je sela pozadi. Napokon je došla! Pevao je sa novom energijom. Nakon sastanka Jien-Ji je požurio da zahvali učiteljici što je došla, ali ona je već otišla.

Sledećeg dana kada je učiteljica vratila svesku Jien-Jiu, Jien-Ji je pronašao poruku od učiteljice. „Bila sam sinoć na sastanku. Bilo je predivno, a ti si bio odličan.“ Jien-Ji se nasmešio u sebi.

Te večeri je Jien-Ji napisao poslednju poruku svojoj učiteljici. „Draga učiteljice, kako se radujemo što ste sinoć bili na sastanku. Ako imate vremena, molim vas dođite i ponovo budite sa nama. Imaće-mo malo osveženje nakon završetka. Molim vas dođite.“

Svake večeri je Jien-Ji posmatrao da li će njegova učiteljica doći. Ali ona se nije pojavila. Jien-Jiu je bilo drago što ju je pozvao iako ona nije dolazila.

Jien-Ji se često moli za svoju učiteljicu. On zna da će se ona možda jednog dana setiti njegovog poziva i da će prihvati Isusa. U međuvremenu, Jien-Ji pokušava da bude najbolji đak kako bi učiteljica videla da je on prijatelj sa Isusom i kako bi i ona poželeta da upozna Isusa.

I ti možeš biti misionar kao Jien-Ji. Možeš pozvati nekoga da dođe u Subotnu školu ili na neki poseban sastanak u crkvi. A time što ćete biti ljubazni, pažljivi, i poslušni, moći ćete da pokažete da je Isus vaš prijatelj.

Informativni odeljak

- Tajvan je malo ostrvo naspram obale Kine. Mnogi ljudi koji tamo žive su Kinezi. Zvanični jezik je mandarinsko-kineski.
- Većina hrišćana i većina adventista žive u plemenima, a nazivaju ih aboridžinima. Oni sačinjavaju samo 2% populacije, većina njih dolazi sa planina Tajvana. Među Kinezima na Tajvanu, na 25.000 dolazi jedan adventista.

Program trinaeste Subote

Ako vaša divizija praktikuje program za trinaestu Subotu za odrasle, onda vežbajte pesmu Isus me voli“ na mongolskom, korejskom, i kineskom (pogledajte u prethodnim poglavljima); podsetite i roditelje na taj program i ohrabrite decu da sa sobom trinaeste Subote ponesu taj poseban dar.

Ako vaša divizija ne praktikuje ovaj program za odrasle, vi i dalje možete imati program koji je naveden u daljem tekstu, naravno sa vašim izmenama, tj. prilagođen vašem odeljenju.

Podsetite decu da ponesu i pripreme dar za trinaestu Subotu. Recite im da je to njihov dar Isusu i deci širom sveta koja vole Isusa. Pričajte o tom daru kao nekom bitnom događaju. Obavestite decu o onome što je učinjeno zahvaljujući njihovim darovima tokom proteklog tromesečja. Izbrojte novac koji je dat trinaeste Subote, i recite deci koliko ste skupili. Pohvalite ih, i naznačite da će njihov dar pomoći deci u severnoj Aziji.

Rekviziti i učesnici: Velika zastava Kine, Japana, Mongolije, Severne Koreje, Južne Koreje i Tajvana. Zamolite šestoro dece iz predškolskog odeljenja da nose zastave; jedno ili dvoje dece iz osnovne škole ili mlađe zamolite da pročitaju deo za NARATORA, kao i šestoro osnovaca da prikažu ovaj program. Ako nemate dovoljno dece, zamolite dvoje naratora da zauzmu mesto i u ostatku programa.

NARATOR 1: Severnoazijsku-pacifičku diviziju čine šest zemalja. Svaka od njih predstavlja izazov u dovršetku Božjeg dela.

NARATOR 2: (Dete 1 nosi kinesku zastavu i pokazuje je sa podijuma.) Kina, zemlja sa najbrojnijom populacijom od skoro 1,4 milijardu stanovnika, otvara svoje granice svetu. Ali sa nešto manje od 400.000 vernika, na svakog od 3,400 ljudi dolazi jedan adventista. Molite se da Bog iskoristi svoju decu da upale svetiljke vere u ovoj naciji.

NARATOR 1: (Dete 2 iznosi japansku zastavu, drži je na podijumu i staje pored deteta 1.) Japan je bogata zemlja, ali ljudi u njemu ne znaju da je Isus umro za njih. Crkva u Japanu ima nešto više od 15.000 članova, što znači da na 8.300 ljudi dolazi jedan adventista. Većina verništva su stariji ljudi, i samo se njih nekoliko krsti godišnje. Molite se da Bog podigne vojsku mladih koji će deliti svoju veru sa ostalima u Japanu.

NARATOR 2: (Dete 3 nosi mongolsku zastavu i staje pored deteta 2.) Prvi vernici u Mongoliji kršteni su pre oko 20 godina. Većina verništva su mladi ljudi, a ima ih oko 1.600, željnih da podele svoju

veru sa drugima. Molite se da se oni učvrste i porastu u veri, da postanu moćna crkva u jednoj od najstarijih kultura sveta.

NARATOR 1: (Dete 4 nosi zastavu Severne Koreje.) Niko ne zna koliko hrišćana ili koliko adventista ima tačno u Severnoj Koreji. Ali nekolicina koja je iskoračila napred u ovoj zatvorenoj naciji daje razlog za nadu u tom delu sveta. Molite se da se vrata Severne Koreje otvore kako bi jevandelje uplovilo i nahranilo gladna srca dahom života.

NARATOR 2: (Dete 5 nosi zastavu Južne Koreje.) Južna Koreja je „najhrišćanskije“ opredeljena nacija u Severnoazijskoj-pacifičkoj diviziji. Ipak, samo se trećina populacije izjasnila kao hrišćanini, a otprilike na 250 ljudi dolazi jedan adventista. Uprkos najboljim naporima s njihove strane, adventiste i dalje pogrešno razumeju. Molite se za braću i sestre u Južnoj Koreji.

NARATOR 1: (Dete 6 nosi zastavu Tajvana.) Tajvan je malo ostrvo naspram obale Kine. Većina verništva potiče iz domorodačkih plemena koja žive u brdima te zemlje. Jedan adventista dolazi na 25.000 Kineza na Tajvanu. Molite se da Bog dodirne srca ljudi kojima je potrebno da saznaju da je Isus umro za njih.

NARATOR 2: Naš današnji dar trinaeste Subote pomoći će da se podupru ruke braći i sestrama u Severnoazijsko-pacifičkoj diviziji. Deo našeg dara danas pomoći će u snabdevanju životno važnim stvarima radi dovođenja drugih Isusu, i ojačati one koji već veruju.

DETE 1: (Dete koje drži japansku zastavu treba da istupi i držeći svoju zastavu.) Internacionalni evandeoski centar dolazi u Japan kako bi dosegnuo do mnogih Japanaca – južnoameričkih imigranata.

DETE 2: (Dete koje drži mongolsku zastavu takođe treba da istupi.) Producetak od četiri učionice i biblioteka za adventističku školu u glavnom gradu Ulanbator. Mnoge porodice uče o Isusu zahvaljujući toj školi.

DETE 3: (Dete koje drži zastavu Južne Koreje treba da istupi takođe.) Deo našeg dara trinaeste Subote pomoći će posebnoj grupi mladih ljudi u Koreji tako što će im se obezbediti evandeoski centar. Ovi mlađi ljudi su pomogli da se osnuje „Crkva palačinki“, i sada su nestrpljivi u iščekivanju kada će moći da obuče još više mladih ljudi kako da podele svoju veru u Isusa sa drugima.

DETE 4: (Dete koje drži tajvansku zastavu neka istupi takođe.) Pre nekoliko godina deo našeg dara trinaeste Subote iskorišćen je za studio u Tajvanu, u kome se pripremao program na mandarinsko-kineskom za radio i televiziju. Današnji deo dara pomoći će centrima uticaja koji brinu o deci i starijim ljudima.

DETE 5: (Dete koje drži kinesku zastavu treba da istupi.) Današnji deo dara upotrebiće se za kupovinu stanova u 16 velikih gradova u Kini gde nema adventista sedmog dana. Ti stanovi će se koristiti kao „kućne crkve“ za nove vernike.

DETE 6: (Dete koje nosi zastavu Severne Koreje takođe treba da istupi.) Ne znamo koliko hrišćana živi u Severnoj Koreji. Ali znamo da ih ima. Čuli smo od ljudi koji su tamo živeli da ima i nešto adventista. Život je za njih zaista težak. Molimo se Bogu da ih zaštiti i blagoslovni, jer je u toj zemlji hrišćanstvo strana religija.

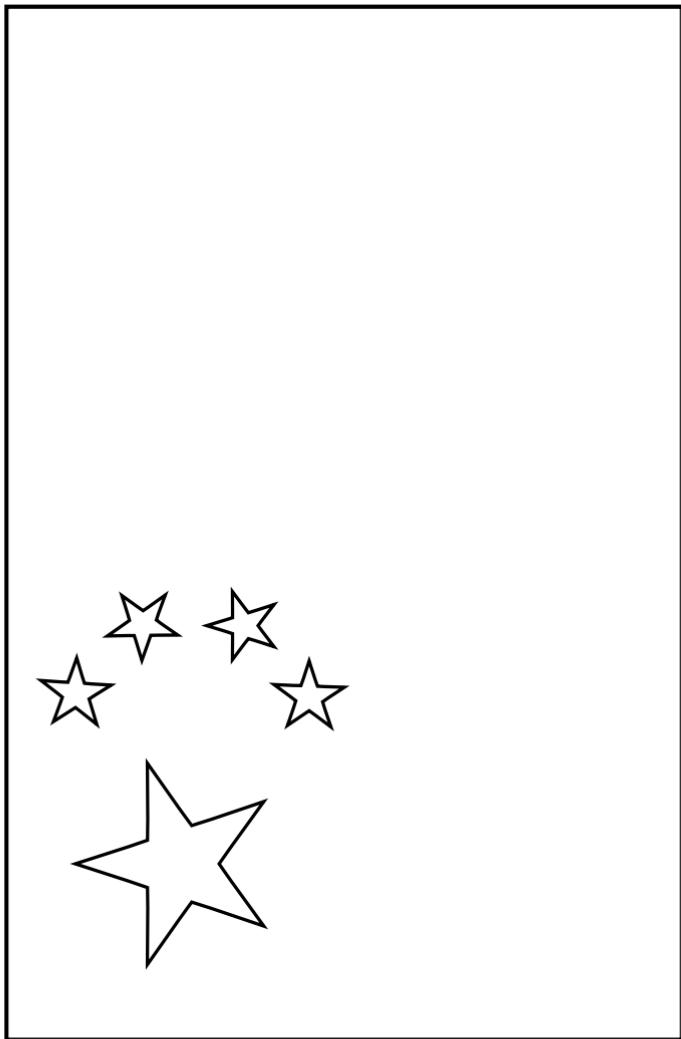
NARATOR 1: Mi možemo pomoći da doše do promene u zemljama Severnoazijске-pacifičke Divizije. Kada dajemo svoje darove i kada se molimo, to pomaže ljudima koji znaju za Isusa da svoju ljubav prema Bogu podele sa drugima. Deo našeg dara trinaeste Subote pomoći će mladim ljudima koji idu u „Crkvu palačinki“ u Koreji (pokažite Južnu Koreju na karti); pomoći će deci i starijim ljudima na Tajvanu (pokažite ostrvo Tajvan na karti); pomoći će mladima koji idu u adventističku školu u Mongoliji (pokažite Mongoliju na karti); pomoći će Japancima iz Južne Amerike u Japanu (pokažite Japan); i mnogim drugim ljudima u Kini koji treba da saznaju o Isusu (predite rukom kroz Kinu na karti). Hajde da i mi danas uradimo svoj deo posla kako bi se Božja ljubav prenela i drugima i kako bi se pomoglo našoj braći i sestrama u Severnoazijskoj-pacifičkoj diviziji.

Budući projekti za dar trinaeste Subote

Sledeće tromesjeće će biti posvećeno Južnoazijskoj-pacifičkoj diviziji. Posebni projekti su: adventistička internacionalna škola u Dili, Istočni Timor; zatim crkva u Lakpani u adventističkom koledžu u Šri Lanki; i zgrada za adventističku medicinsku školu u Gazipuru, Bangladeš. Projekat za decu biće nabavka novih stolova za novu školu u Istočnom Timoru.

Obojite zastave Severnoazijske-pacifičke divizije

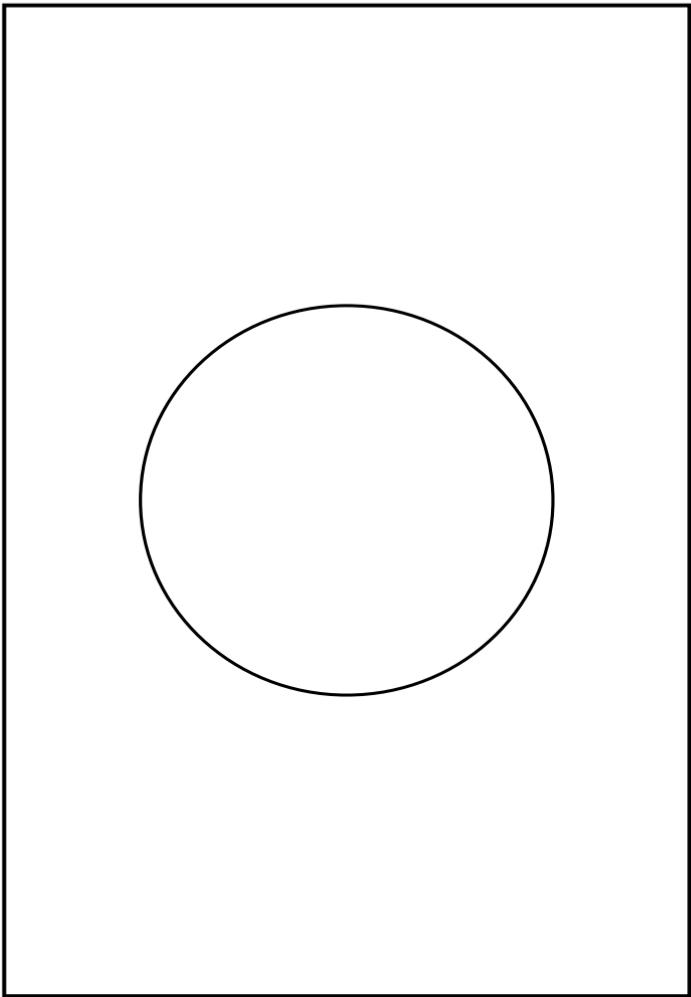
Kina

Pozadina: Crvena boja

Zvezde: Žuta boja

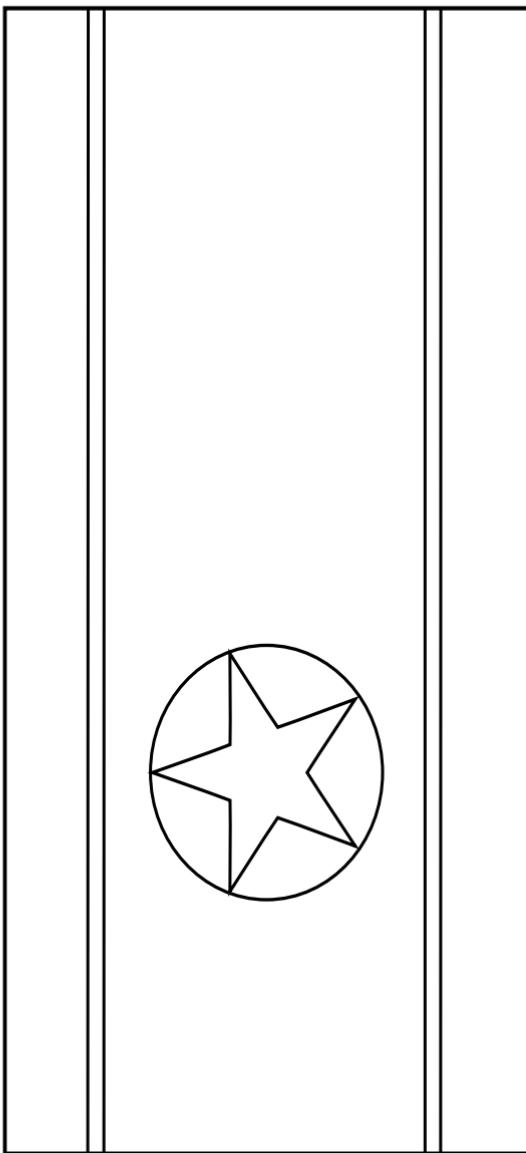
Japan

Pozadina: Bela boja

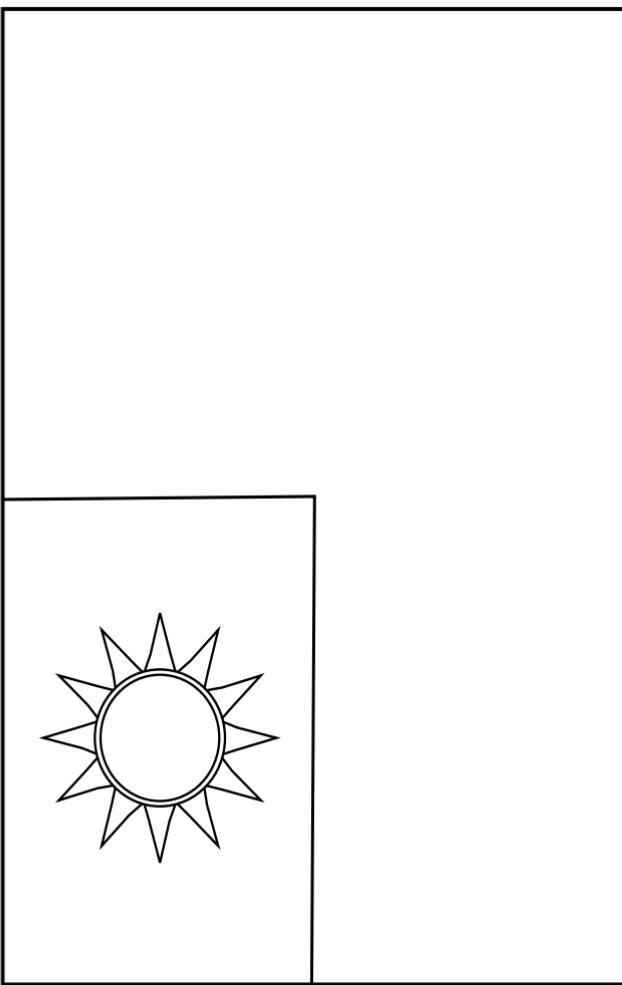
Krug: Crvena boja

Severna Koreja

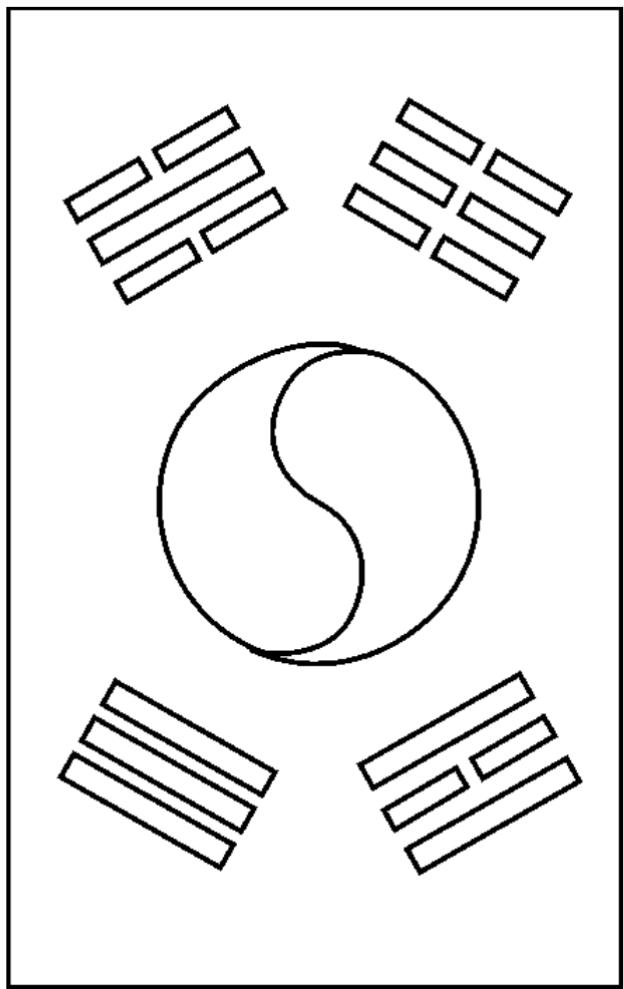
Šire pruge: Svetloplava boja
Gornja i donja uska pruga: Bela boja
Centralni deo: Crvena boja
Krug: Bela boja
Zvezda: Crvena boja

Tajvan

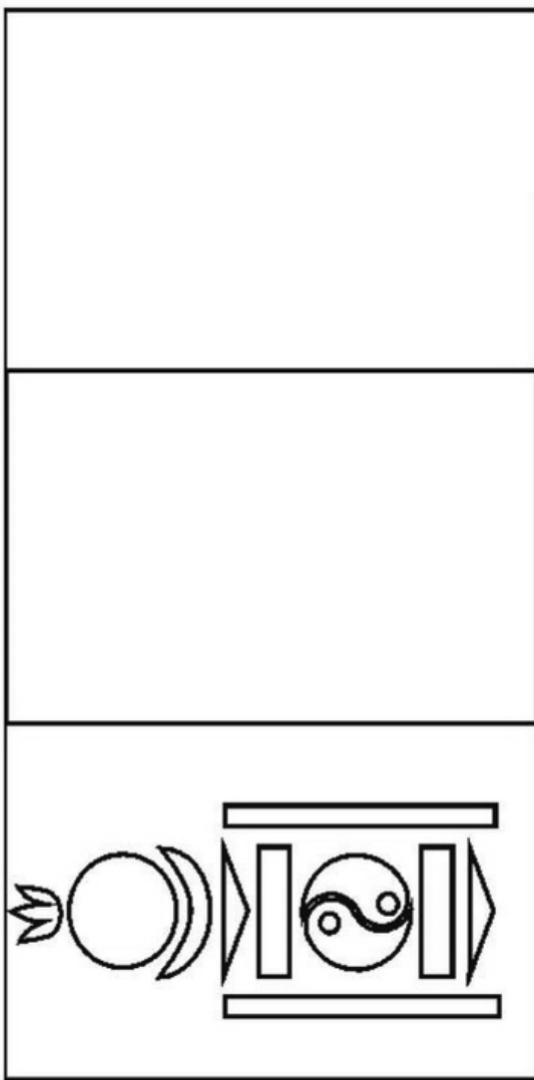
Pravougaonik u levom uglu: Svetloplava boja
Sunce u plavom pravougaoniku: Bela boja
Ostatak zastave: Crvena boja

Južna Koreja

Pozadina je bele boje
Gornja polovina kruga je crvene boje
Donja polovina kruga je plave boje
Simboli oko kruga su crne boje

Mongolija

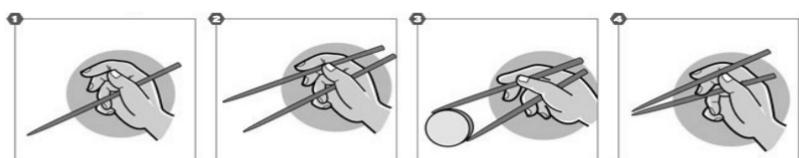
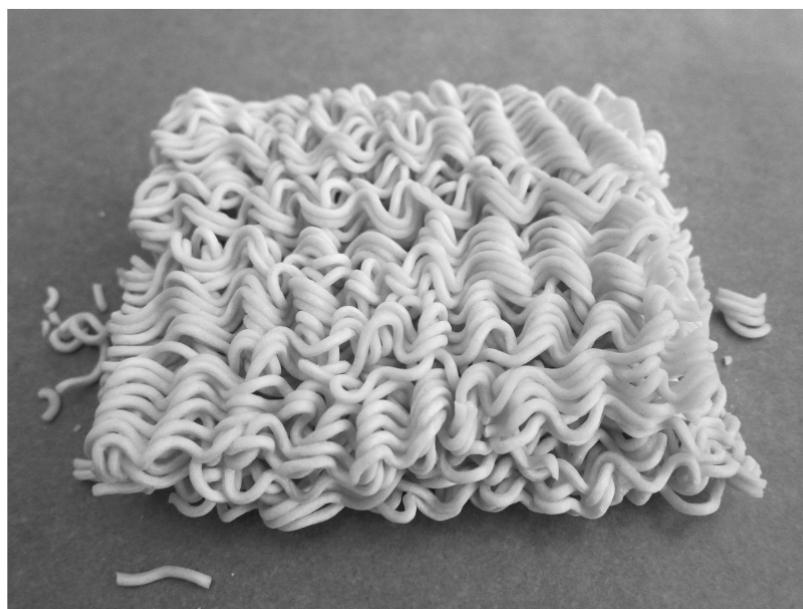

Leva i desna pruga: Crveno-naranđaste boje
Pruga u sredini: Svetloplava boja
Amljem: Žuta boja

Azijski rezanci

Širom Azije se jedu rezanci. Jedu ih štapićima. U Koreji čak i supu jedu štapićima. Nije tako teško kao što izgleda, barem ne za dete koje je odraslo u tom okruženju. Ponudite deci da iskuse kako je to kad se jede štapićima. Kupite ne tako skupe drvene štapiće iz kineskih prodavnica ili restorana i napravite veću količinu rezanaca RAMEN marke (kupite njih jer ih je lakše uhvatiti štapićima pošto su krivudavi.)

Ponudite deci malu činiju ovih rezanaca, par štapića, i veliku salvetu (portiklu). A zatim posmatrajte zabavu. A za tečnost koja ostane ponudite im kašiku ili im recite da je jednostavno popiju iz činije. Pokažite im kako se pravilno drže štapići.

Ideje za učitelje

Ponovo imamo Mission Spotlight!

Možete besplatno download-ovati program sa:

www.missionspotlight.org.

Svako tromesečje je obrađeno u Mission Spotlight, obrađene su priče iz označenih divizija kao i priče iz celog sveta, muzika, video zapisni i dečje priče. Odlično je iskoristiti ovaj materijal u Subotnoj školi, pre crkve, u školskom bogosluženju, Izviđačima, molitvenim sastancima, porodičnim bogosluženjima.

Adventistički Websites:

Severnoazijska-pacička divizija: www.nsdadventist.org

Japanska unija: www.adventist.jp

Korejska unija: www.adventist.or.kr

Ako su vam potrebne dodatne informacije u vezi sa kulturom i istorijom Severnoazijskog-pacičkog regiona, posetite lokalnu biblioteku ili turističku agenciju, ili možete pretražiti navedene websites:

Kina: www.countryreports.org/country/China.htm

Japan: www.countryreports.org/country/Japan.htm

Mongolija: www.countryreports.org/country/Mongolia.htm

Severna Koreja: www.countryreports.org/country/KoreaNorth.htm

Južna Koreja: www.countryreports.org/country/KoreaSouth.htm

Tajvan: www.countryreports.org/country/Taiwan.htm

Website Adventist Mission sadrži materijale koji mogu dodatno poboljšati vašu prezentaciju. Pogledajte pesme i reči na kineskom, japanskom, korejskom i mongolskom, a pogledajte i različite recepte i puzzle na stranici Children's Mission. Posetite **www.AdventistMission.org**.

Kliknite na „Resources“ i „Children's magazine“ u meniju. Kliknite na „second quarter“ i izaberite aktivnost.

Podsetite članove da misijski projekti i napredovanje naše Crkve zavise od njihovih subotnoškolskih darova svake sedmice. Dvaneste

subote dajte izveštaj o darovima za misiju tokom tromesečja. Ohrađujte članove da uđevostruče ili utrostruče svoje normalne darove za trinaestu Subotu. Izbrojte darove i zabeležite iznos na kraju Subotne škole. Ova povratna informacija ohrabriće članove da nastave da daju za misiju.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Gagić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2015.
Za internu upotrebu